

bp Ryszard Bogusz

Z wdzięcznością na wakacje

Wakacje, to miłe słowo nie tylko dla młodzieży, ale również dla dorosłych, którzy po trudach pracy pragną odpocząć, poddając się ciszy jezior, szumowi lasów i falom morza. Wyjeżdżając na urlop nie wolno nam jednak zapomnieć o Bogu, o Jego miłości do nas, opiece i o łasce, którą nas darzy.

Minął kolejny rok naszej pracy. Choć wielu przesuwa swój urlop na czas poza tzw. „sezonem“, to jednak razem pragniemy dziś dziękować Bogu, że był dla nas dobry, otaczał swą łaską, a w czasie naszych aktywności błogosławił nam. Dziś dziękuję mu za to młodzież, która mogła zdobywać wiedzę, ucząc się jednocześnie życia, dziękują ludzie pracy, że dodawał im siłę, by mogli sprostać zadaniu zarabiania na chleb powszedni, dziękują intelektualiści za mądrość tworzenia i wiedzę, którą mogli przekazywać drugim, dziękują rodzice, którzy z troską patrzą na rozwój swoich dzieci. Dziękujemy i my – wychowawcy, nauczyciele oraz duszpasterze, że dane nam było nauczać, głosić Boże Słowo i przybliżać ludzi do Boga.

Rozpoczynają się wakacje. Sam Bóg ustanowił pewien rytm pracy i odpoczynku. Historia Bożego stworzenia mówi o takim dniu i czasie: ***Dlatego Pan pobłogosławił dzień odpoczynienia i poświęcił go. (1 Mż 2,3 i 2 Mż 20,11)***

Człowiek niewątpliwie potrzebuje odnowy swoich sił, rekreacji i wypoczynku. To ma służyć dalszej wydajnej pracy, która jest naszym obowiązkiem i przywilejem.

Ostatnio podjęto decyzję, że będziemy pracowali dłużej. Dyskusji było wiele. Z wydłużeniem wieku przejścia w „stan spoczynku” raczej wszyscy się zgadzali, choć nie wszyscy zgadzali się z jego warunkami. Tak czy inaczej pracować będziemy dłużej, ale jak Bóg pozwoli, będziemy też dłużej żyli. I dlatego nie rezyg-

Sam Bóg ustanowił pewien rytm pracy i odpoczynku. Historia Bożego stworzenia mówi o takim dniu i czasie: ***„Dlatego Pan pobłogosławił dzień odpoczynienia i poświęcił go.”***

nujemy nigdy z odpoczynku, regeneracji sił, abyśmy byli zdolni znosić trud naszej pracy i aktywności.

Dziękując Bogu za dobroć i łaskę, które towarzyszą nam w życiu, prosimy o błogosławieństwo na czas wakacji, także dla tych, którzy z różnych względów nie będą mogli wyjechać na urlop. Wszyscy zaś: ***Dziękujmy Panu, albowiem jest dobry, albowiem łaska jego trwa na wieki!***

bp Ryszard Bogusz

Agnieszka Ściepuro

Tylko kwiatki

Wystraszyła nas okrutnie,
płaczem w słuchawce, milczeniem.

Nim znikła, już zobaczyliśmy ją
w chustce łopoczącej
na wietrze, odbitą w witrynie
z białymi liliami.

Wszedł do pokoju cichutko,
uśmiechnięty, odmieniony.
Purpurowy czarodziej.
Wielki zielony liść na lewej piersi odżył.

Cieszyliśmy się hałaśliwie,
burgund trafiał do każdego zakamarka.

Zarumieniony przywitał nas ciepłą,
ludzką dłonią.
Nieludzko zimne były tylko kwiatki
w wazonie.

Agnieszka Ściepuro

Izabela Szubert

Lato

Lato – gorączka, upały
Od rana do nocy, dzień cały
Nikomiu nic się nie chce robić
Słońce grzeje
Z nieba war się leje
Na ziemię zesuszonych traw
Pod koronami drzew szukasz cienia
By zrozumieć wiele spraw
By odpędzić zmartwienia
Pod zielonym listkiem ukojenia.

Izabela Szubert

Leon Krzemieniecki

Oddalanie

*Człowiek na tyle zmęźniał,
że pokonał naturę.*

Na skrzypce lipowej zagrał pastuszek,
drugi wtórował na fujarce z wierzby.
Gąski, krówki się pasły pod muzykę,
trawką zieloną, soczystą na zdrowie.

Z barci od lasu zleciały się pszczoły,
za nimi chyże, bzykające osy.
I było barwnie, wesoło na łące
w bzykanych tańcach przy melodii wioski.

To były lata farby Chełmońskiego.
Na łące stoi rozległa fabryka,
gąski, kurczęta uwięzione w halach
nie ujrzą nigdy zielonej przyrody.

Leon Krzemieniecki (2008)

Kwiaty

Młody las
na ziemi starej.
Wykiełkował z nasion
stuletnich drzew.

I rośnie, tężeje
na zdrowy los.
Bez lęku o zieloność
w mknącym wietrze.

Leon Krzemieniecki

Christa Spilling-Nöker

Jak dziecię

Życzę Ci,
żeby dobrzy ludzie myśleli o Tobie
i żebyś w wieloraki sposób mógł
doświadczyć, że jesteś miłowany.
Jednocześnie życzę Ci, żebyś
sam był zdolny do miłości.

Życzę Ci,
żebyś mógł zdumiewać się jak dziecię,
żebyś nie tylko tęsknił za wielką przygodą,
lecz, żebyś fascynował się również
małymi, codziennymi wydarzeniami
i żeby one przez to stały się
dla Ciebie przeżyciem

Christa Spilling-Nöker, tłum.: ks. Jan Krzywoń

O Panie, Jezu Chryste!

Pokój dla całego rodzaju ludzkiego Bożego Stworzenia!

W czasie pisania zawsze sięgam po Biblię w niej szukając wskazówek. Ona porusza moją wyobraźnię do pisania! Biblia Słowo Boże jest szczególną księgą, której nie można porównać z żadną inną. Choć została napisana przez wielu pisarzy na przestrzeni wielu wieków, ma tylko jednego autora Ducha Świętego.

Ci mężowie Boży nie zapisywali tego, o czym sami myśleli i czego oczekiwali, ale pisali na Boże polecenie z natchnienia Ducha Bożego, to dlatego ich pouczenia tworzą harmonijną całość. Kapłani, pasterze, rybacy i ludzie różnego pochodzenia przekazywali to samo Słowo, ponieważ byli kierowani tym samym Duchem.

Przyjmuję z wiarą zawartą w Biblii prawdę!

Zofia Małozewska